

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L., spol. s r.o.**, M. X., B., zastúpeným Mgr. I. G., advokátkou, D. 2, S., proti žalovanému: **Ing. M. J.**, bytom K., B., zastúpeným Mgr. Ľ. O., advokátom, K., B., **o zaplatenie 276 397 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2008 č. k. 1Cob/17/2008, v znení opravného uznesenia 8. decembra 2008 č.k. 1Cob/17/2008-417, takto

r o z d o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu č. k. 1Cob/17/2008 z 29. mája 2008 v znení opravného uznesenia z 8. decembra 2008 č. k. 1Cob/172008-417 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 26Cb/80/2005-253 zo dňa 16. októbra 2007 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 125 087 Sk k rukám jeho zástupcu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 276 396 Sk titulom náhrady škody. Žalobný návrh odôvodnil nasledovne: Obchodná spoločnosť L., spol. s r.o., so sídlom M. X., B., vznikla 29. 01. 2001 a jej spoločníkmi sú J. D. a žalovaný Ing. M. J., pričom obaja spoločníci súd aj konateľmi s ich právom konať za spoločnosť samostatne.

Žalobca má prevádzkareň v D. v priestoroch P., časť P.. Z uvedeného dôvodu, preto žalobca v postavení nájomcu a P. v postavení prenajímateľa uzatvorili Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. 76/2003 s účinnosťou od 01. 07. 2003. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 31. 12. 2010.

Žalobca uviedol, že zmluvný vzťah existoval do 30. 08. 2004, kedy žalovaný konateľ spoločnosti žalobcu inicioval ukončenie zmluvného vzťahu s prenajímateľom dohodou k 31. 08. 2004. Následne žalovaný konateľ podpísal Dohodu o ukončení zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 76/2003 dňa 30. 08. 2004. Žalobca v ďalšom uviedol, že dohoda o ukončení Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 76/2003 nebola v uvedenom období spoločnosti žalobcu doručená, a že tú mal žalovaný u seba. Dňa 30. 09. 2004 sa žalobca z výpisu z účtu žalobcu dozvedel, že z účtu spoločnosti bolo dňa 21. 09. 2004 prevedených na účet neznámej spoločnosti E., s.r.o., suma 278 181,50 Sk. Keďže v spoločnosti žalobcu sa daňový doklad k úhrade predmetnej sumy nenachádzal, konateľ žalobcu J. D. sa informoval u žalovaného, či nevie platbu identifikovať a tento uviedol, že sa jedná a platbu za podnájom nebytových priestorov. V ďalšom uviedol žalovaný, že platbu realizoval on a neskôr doložil aj Dohodu o ukončení Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 76/2003, datovanú dňa 30. 08. 2004 a Zmluvu o podnájme nebytových priestorov uzavretú medzi spoločnosťou E., s.r.o., B. ako prenajímateľom a spoločnosťou L., s.r.o., ako podnájomníkom. Za spoločnosť E., s.r.o., zmluvu podpísala konateľka spoločnosti J. J., manželka žalovaného. Za spoločnosť žalobcu zmluvu podpísal žalovaný ako konateľ spoločnosti žalobcu. Žalobca v ďalšom uviedol, že žalovaný rokoval s predsedom P. o ukončení nájomného vzťahu a tiež jednal za spoločnosť E., s.r.o., o uzavretí nájomnej zmluvy medzi P. ako prenajímateľom

a spoločnosťou E., s.r.o., ako nájomcom s cieľom nevyužívať prenajaté priestory priamo pre spoločnosť E., s.r.o., ale dielo ďalej prenajímať spoločnosti L., spol. s r.o., za nájomné vyššie ako 100%.

Uvedené malo za následok zvýšenie ceny ročného nájomného zo 436 130 Sk na 935 060 Sk, pričom podľa vyjadrenia predsedu P., nájomné voči spoločnosti E., s.r.o. je v rovnakej výške, ako bolo predtým stanovené pre spoločnosť L., s.r.o.

Žalobca v ďalšom uviedol, že existujú dve rozdielne dohody o ukončení nájomnej zmluvy s PD, ktoré sa zjavne líšia, a tiež uviedol, že žalovaný ako jediný argument na vysvetlenie svojho počínania uviedol, že p. D. ako konateľ spoločnosti žalobcu neuhrádzal

nájomné, pričom uviedol, že žalovaný mal oprávnenie aj na nakladanie s účtami spoločnosti, preto mohol nájomné uhrádzať sám. Žalobca mal za to, že žalovaný týmto konaním spôsobil žalobcovi škodu.

Žalovaný prevzal takisto bez akéhokoľvek účtovného dokladu na nový účet spoločnosti L., s.r.o., finančné prostriedky zo spoločnosti Š., s.r.o.

Spoločnosť E., s.r.o., fakturovala žalobcovi a žalobca uhradil zavinením žalovaného za obdobie od 01. 09. 2004 do 28. 02. 2005, teda za 6 mesiacov, nájomné za podnájom vo výške 556 367 Sk (faktúra č. 20040001 a faktúra č. 20040004). Faktúry za spotrebu elektrickej energie neberie žalobca do úvahy, bez ohľadu, či sa jedná o nájomný, alebo podnájomný vzťah. Ak by nebol konaním žalovaného ukončený pôvodný nájomný vzťah, bol by žalobca za obdobie od 01. 09. 2004 do 28. 02. 2005, teda za 6 mesiacov, uhradil vlastníkovi (pri výške mesačného nájmu 46 661 Sk + DPH) nájom vo výške 279 966 Sk. Rozdiel predstavuje sumu 276 397 Sk a túto žalobca požaduje titulom náhrady škody s poukazom na ustanovenia § 134 a § 135a Obchodného zákonníka.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a na svoju obranu uviedol tieto fakty. Uviedol, že spoločnosť L., spol. s r.o. vznikla dňa 29. 01. 2002, spoločnosť bola založená žalovaným spolu s p. D.. Tiež založili spoločnosť Š., s.r.o., ktorá mala výrobné priestory v D. od P. od roku 1998. Predmetná zmluva o nájme bola zrušená a nahradená novou nájomnou zmluvou so spoločnosťou L., spol. s.r.o. Žalovaný uviedol, že postupne dochádzalo medzi ním a ďalším konateľom spoločnosti p. D. ku konfliktom týkajúcim sa podnikania a fungovania spoločnosti. Žalovaný uviedol, že práve p. D. bol zodpovedný za uhrádzanie faktúr, ktoré boli doručované na adresu trvalého bydliska, pričom tieto uhrádzal za žalobcu v omeškaní a po urgenciách predsedom P.. V dôsledku uvedeného hrozilo, že žalobcovi bude daná zo strany PD výpoveď z nájmu. V prevádzke v D. sa vyrábala nábytok, pričom p. D. efektívnosť tejto prevádzky spochybňoval. PD priestory k nájmu poskytlo, nemali však finančné prostriedky na opravu, údržbu, a tak požiadal, že nájomca bude hradiť náklady na údržbu, oprava bola dohodnutá zmluvne. Keďže priestory, ktoré boli prenajaté P. vykazovali havarijný stav, za tejto situácie žalovaný riešil stav veci uzatvorením zmluvy so spoločnosťou E., na prvý pohľad nevýhodnou, avšak táto spoločnosť zabezpečila opravy strechy prostredníctvom spoločnosti B., s.r.o. v T..

Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o nájme č. 76/2003 medzi P. a L., spol. s r.o., dohodou o ukončení zmluvy o nájme nebytových priestorov č. 76/2003 k zmluve o podnájme nebytových priestorov, listom zo dňa 11. 11. 2004, hromadným príkazom na úhradu z 20. 12. 2004, faktúry, a tiež výsluchom zástupcu žalobcu p. D. ako účastníka konania a žalovaného ako účastníka konania, ako aj svedkov Ing. R. A., H. M., pričom súd zhodnotil zistený stav právne skutkovo takto:

Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 134 Obchodného zákonníka, na rozhodnutie o obchodnom vedení spoločnosti, ktoré patrí do pôsobnosti konateľov, sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov, ak spoločenská zmluva neurčí vyšší počet hlasov.

Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy, alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov, alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Z vykonaného dokazovania a s poukazom na citované ustanovenia Obchodného zákonníka v tomto súdnom konaní mal súd za to, že nie sú zákonné dôvody, pre ktoré by nároku uplatnenému žalobou vyhovel.

Žalobca nepreukázal v konaní porušenie zákonnej povinnosti konateľov spoločnosti L., spol. s r.o., B., teda žalovaným, ktorá by bola v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou zakladala zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol jedným z konateľov spoločnosti žalobcu a spolu s p. D. mali za spoločnosť žalobcu konať navonok k tretím subjektom samostatne, pričom sa nevyžadoval súhlas obidvoch konateľov.

Z celého dokazovania mal súd za to, že vo vnútri spoločnosti medzi konateľmi vznikli konflikty pre rozdielny prístup k plneniu si povinnosti a mal za to, že žalovaný konal v snahe riešiť situáciu v spoločnosti v záujme jej ďalšieho fungovania a nie vo vlastnom záujme.

Žalovaný svoje konateľské oprávnenie neprekročil, súhlas druhého konateľa k uzavretiu zmlúv s tretím subjektom nepotreboval, mohol konať v mene spoločnosti samostatne.

Súd mal za to, že žalovaný neporušil svoje konateľské oprávnenie, ktoré by malo za následok vznik škody, ktorú žalobca titulom náhrady od žalovaného požaduje, súd preto žalobu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom č. k. 1Cob/17/2008-314 zo dňa 29. mája 2008, v znení opravného uznesenia č. k. 1Cob/17/2008-417 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 276 396 Sk istiny s 15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 138 198,50 Sk od 22. 10. 2004 do zaplatenia, zo sumy 136 198,50 Sk od 21. 12. 2004 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy prvostupňového i odvolacieho konania vo výške 49 572 Sk, na účet právnej zástupkyne žalobcu, v ostatných častiach zostáva výrok rozsudku nezmenený. V ďalšej časti opravného uznesenia vykonal opravu odôvodnenia, ktorej správne znenie má znieť takto:

- na strane 2, druhý odsek: v rozpore s ust. § 134 Obchodného zákonníka
- na strane 4. odsek 5: o úroku z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po uhradení faktúry č. 200040001, t. j. od 22. 09. 2004 a po uhradení faktúry č. 2004004, t. j. od 21. 12. 2004.

Podaním zo dňa 11. 07. 2008 právny zástupca odporcu žiadal opravným uznesením opraviť zrejmu nesprávnosť pri výpočte náhrady trov konania, ako aj zrejme nesprávnosti v odôvodnení rozsudku, týkajúce sa citácie zákonných ustanovení a určenia doby omeškania,

ktoré nie sú v súlade s výrokom rozsudku a žiadal na čas do nadobudnutia právoplatnosti opravného uznesenia odložiť vykonateľnosť rozsudku.

Podľa ust. § 164 O.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozhodnutí chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom.

V zmysle citovaného ustanovenia odvolací súd opravil zrejmu nesprávnosť pri určení výšky trov konania, ktoré vznikli navrhovateľovi, keďže pri ich výpočte došlo k zrejmej chybe, keď výška náhrady má správne znížiť 49 572 Sk (nesprávne bolo určené 48 572 Sk).

Rovnako v odôvodnení i rozsudku boli zrejme nesprávne použité pri príslušných ustanoveniach označenia Obchodného zákonníka a Občianskeho súdneho poriadku. V časti odôvodnenia doby omeškania súd v odôvodnení rozsudku nesprávne v rozpore s výrokom vyhláseného rozsudku uviedol počiatok doby omeškania pri faktúre č. 20040004, ktorý má správne byť od 21. 12. 2004.

V zmysle citovaného ustanovenia krajský súd opravil tieto zrejme nesprávnosti tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Súd neodložil vykonateľnosť rozsudku, ako navrhol odporca, z dôvodu, že oprava výroku rozsudku sa netýka priznanej istiny s príslušenstvom, ale len výšky trov konania. Podľa poučenia, proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že spoločnosť žalobcu má dvoch konateľov - J. D. a Ing. M. J., ktorí sú oprávnení konať v mene spoločnosti každý samostatne. Predmetom návrhu bolo uplatnenie náhrady škody voči konateľovi Ing. J. a z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa vyplynulo,

že žalobca má prevádzku v D. v priestoroch P., a nebytové priestory a stroje mal v nájme na základe nájomnej zmluvy č. 76/2003 zo dňa 01. 07. 2003 na dobu určitú do 31.12.2010 za dohodnutých podmienok, a to nájomného za priestory vo výške 451 930 Sk ročne (37 661 Sk mesačne) a nájomného za stroje vo výške 4 200 Sk ročne (350 Sk mesačne) bez DPH. Dňa 30. 08. 2004 žalovaný s prenajímateľom podpísali dve dohody o ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 31. 08. 2004, a to jednu bez uvedenia dôvodu a druhú s uvedením dôvodu, a to neplnenia si zmluvných povinností žalobcom platiť riadne a včas nájomné, čo

mohlo byť zo strany prenajímateľa dôvodom na výpoveď nájomnej zmluvy. K neplateniu nájomného svedok Ing. A. R., predseda P. uviedol, že od začiatku roka 2004 neboli uhradené 2 – 3 faktúry a od odporcu sa dozvedel, že má problémy s druhým konateľom J. D. a dohodli sa na ukončení nájomnej zmluvy s tým, že bude založená nová spoločnosť, ktorá zabezpečí plynulé platby. Prvá dohoda o ukončení nájmu bola bez uvedenia dôvodu a na požiadanie žalovaného bola spísaná druhá dohoda už s uvedením dôvodov. Dňa 30. 08. 2004 bola uzavretá podnájomná zmluva s rovnakým predmetom nájmu nebytových priestorov i strojov s účinnosťou od 01. 09. 2004 za nájomné za priestory vo výške 926 660 Sk ročne (77 222 Sk mesačne) a nájomné za stroje vo výške 8 400 Sk ročne (700 Sk mesačne) bez DPH so spoločnosťou E., s.r.o. ako nájomcom a žalobcom ako podnájomcom. Všetky tieto zmluvy podpísal žalovaný a o zaplatení nájomného spoločnosti E., s.r.o., sa navrhovateľ dozvedel z výpisu z bankového účtu, čo potvrdila i svedkyňa M. H., ekonómka žalobcu. Za obdobie podnájmu od 01. 09. 2004 do 28. 02. 2005 bolo žalobcom uhradené nájomné vo výške 556 363 Sk s DPH. Podľa tvrdenia žalovaného bolo potrebné na prenajatých priestoroch urobiť stavebné úpravy, avšak s takýmito investíciami nesúhlasil J. D., preto odporca uzavrel so spoločnosťou E., s.r.o. podnájomnú zmluvu a táto spoločnosť aj na jeseň roku 2005 vykonala opravu strechy spolu v cene 274 890 Sk s DPH.

Pôsobnosť konateľa možno rozčleniť na pôsobnosť vonkajšiu, ktorá sa prejavuje v postavení konateľa ako štatutárneho orgánu navonok voči tretím osobám konat' v mene spoločnosti a na pôsobnosť vnútornú, ktorá sa prejavuje v oprávnení rozhodovať o obchodnom vedení spoločnosti a v rozhodovaniach o iných vnútorných záležitostiach spoločnosti, ktoré nie sú rozhodovaním o obchodnom vedení spoločnosti. Pod pojem obchodného vedenia spoločnosti možno zahrnúť rozhodovanie o otázkach organizačného charakteru, o technických otázkach, o veciach vnútornej prevádzky, ako aj o podnikateľskom zámere. Na takéto rozhodovanie o obchodnom vedení spoločnosti sa podľa ustanovenia § 134 Obchodného zákonníka vyžaduje súhlas väčšiny konateľov a takto bolo rozhodovanie o obchodnom vedení spoločnosti navrhovateľa upravené v čl. VIII. bod 17 spoločenskej zmluvy. Nepochybne rozhodovanie o uzavretí dohody o skončení nájmu a o uzavretí podnájomnej zmluvy na nebytové priestory, v ktorých je prevádzka spoločnosti, je svojím charakterom obchodným vedením spoločnosti, pretože sa týka vnútorného vedenia spoločnosti a na takéto rozhodnutia sa vyžaduje súhlas väčšiny konateľov, v danom prípade

oboch konateľov. Nepochybne žalovaný tieto úkony vykonal bez súhlasu a vedomia druhého konateľa.

Povinnosti, ktoré musia plniť konatelia pri výkone svojej pôsobnosti, sú upravené v príslušných ustanoveniach Obchodného zákonníka. Všeobecná zásada povinností konateľa je upravená v ustanovení § 135a ods. 1, veta prvá Obch. zákonníka, ktorá ukladá konateľovi povinnosť prihliadať pri výkone svojej funkcie na záujmy spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a konať pritom s odbornou starostlivosťou. Každý konateľ má povinnosť postarať sa o to, aby spoločnosti nevznikli škody, prípadne iné nevýhody.

Podľa ust. § 135a ods. 2 Obch. zákonníka, ak konateľ pri výkone svojej pôsobnosti porušil svoje povinnosti, je povinný nahradiť škodu, ktorú spoločnosti spôsobil a toto ustanovenie iba príkladne vymenúva tie porušenia povinností, pri ktorých vzniká konateľovi zodpovednosť za spôsobenú škodu. Zodpovednosť za škodu teda vzniká aj pri porušení iných povinností zverených do pôsobnosti konateľa. V danej veci, teda, žalovaný dohodou ukončil nepochybne cenovo výhodnú nájomnú zmluvu po 14 mesiacoch od jej uzavretia i napriek tomu, že stav priestorov mu bol pri jej uzatváraní známy a podľa nájomnej zmluvy mal navrhovateľ opravy vykonať na svoje náklady. Navyiac, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že obrat navrhovateľa i spoločnosti Š., s.r.o., ktoré sú personálne prepojené, bol v roku 2004 vo výške 53,8 mil. Sk a v roku 2005 vo výške 60,3 mil. Sk. I v tejto súvislosti následné uzavretie nevýhodnej podnájomnej zmluvy za podstatne vyššie nájomné, a tiež v porovnaní s nákladmi vynaloženými na opravu strechy, jednoznačne nie je takým konaním žalovaného ako konateľa, ktoré by bolo výhodné pre žalobcu, a navyiac, pre takéto rozhodnutie nebol daný súhlas väčšiny konateľov.

Na zodpovednostný režim konateľa za spôsobenú škodu je daná objektívna zodpovednosť konateľa voči spoločnosti, ktorej sa môže zbaviť len za predpokladov a dôvodov, ktoré sú uvedené v ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka. Konanie žalovaného nebolo profesionálnym konaním ani konaním v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, pretože, ak nebolo nájomné uhrádzané riadne a včas prenajímateľovi P. a uvedenú prevádzku chcel žalovaný zachovať, mohol inými spôsobmi zabezpečiť zaplatenie dlžného nájomného (napr. splátkový kalendár). Konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda vo výške, ktorá predstavuje rozdiel medzi pôvodne dohodnutým nájomným a nájomným dohodnutým za podnájom rovnakých priestorov tak, ako bola žalobcom uplatnená. Svojej

zodpovednosti sa žalovaný nezbavil, keďže nepreukázal, že konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere v záujme žalobcu.

Súd prvého stupňa na skutkové zistenia vykonal vo veci riadne dokazovanie a odvolací súd z neho i pri rozhodovaní vychádzal, vec však súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci môže spočívať v tom, že súd prvého stupňa vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu alebo, že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na daný stav nesprávne aplikoval. Vzťah medzi konateľom a spoločnosťou je vzťahom obchodno-záväzkovým (§ 261 ods. 3 písm. a/ Obchodného zákonníka) a zodpovednosť konateľa je zodpovednosťou objektívnou, ktorú treba posudzovať bez ohľadu na jeho zavinenie. Súd prvého stupňa správne aplikoval na zodpovednostný vzťah ustanovenie § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak nepostrehol rozdelenie pôsobnosti žalovaného navonok a vo vnútri spoločnosti. Predmetom konania nebolo určenie neplatnosti sporných právnych úkonov urobených žalovaným, ale porušenie jeho povinností konateľa podľa ust § 135a Obchodného zákonníka pri týchto úkonoch a ich príčinná súvislosť so vznikom škody.

Z uvedených dôvodov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil a návrhu vyhovel a odporcu zaviazal na zaplatenie náhrady škody tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O úroku z omeškania súd rozhodol podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po uhradení faktúry č. 20040001, t. j. od 22. 09. 2004 a po uhradení faktúry č. 20040004, t. j. od 21. 12. 2004.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný. Uviedol, že odvolací súd vec nesprávne posúdil a pre svoje zmeňujúce rozhodnutie nedostatočne zistil skutkový stav a pomery v spoločnosti žalobcu. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nedostatočne, resp. vôbec ničím nepreukázal, že ukončenie nájomnej zmluvy a uzavretie podnájomnej zmluvy patrí v spoločnosti žalobcu k obchodnému vedeniu spoločnosti, resp., žalovaný nebol oprávnený rozhodnúť urobiť takýto právny úkon sám. Žalobca v konaní ničím nepreukázal, že uzavretím podnájomnej zmluvy so zvýšeným nájomným mu škoda vznikla, keď z neho bola zaplatená oprava strechy v polohavarijnom stave, a ak prihliadneme na to, že žalobca podľa predchádzajúcej nájomnej zmluvy bol povinný všetky opravy prenajatého priestoru financovať bez nároku na ich refundáciu, pričom oprava strechy bola nevyhnutná.

Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozsudku, ktorý možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok treba zrušiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vychádzal, podľa jeho názoru však súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa síce správne aplikoval na daný zodpovednostný vzťah ustanovenie § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak nepostrehol rozdelenie pôsobnosti konateľa navonok a vo vnútri spoločnosti. Odvolací súd poukázal, že predmetom konania nebolo určenie neplatnosti sporných právnych úkonov konateľa, ale porušenie jeho povinnosti ako konateľa pri týchto úkonoch podľa § 135a Obchodného zákonníka a ich príčinná súvislosť so vznikom škody.

Podľa ustanovenia § 135a ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka sú konatelia povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. V zmysle citovaného ustanovenia, odbornosťou konateľa treba chápať všeobecné znalosti a skúsenosti pri výkone funkcie s prihliadnutím na predmet podnikania.

Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nemožno akýmkoľvek výkladom dospieť k záveru, čo pri výkone pôsobnosti žalovaného ako konateľa spoločnosti žalobcu malo byť konaním v rozpore s ustanovením § 135a ods.1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ by za takéto konanie považoval uzatvorenie nevýhodnej podnájomnej zmluvy pre žalobcu, potom sa treba zaoberať otázkou, či žalovaný nesplnil všeobecnú prevenčnú povinnosť predchádzania vzniku škôd na majetku žalobcu. V konaní nebolo sporným, že podľa nájomnej zmluvy mal žalobca vykonávať opravy na svoje náklady. Prečo tak žalobca nekonal, keď o stave potreby vykonať opravu strechy vedel, ako odvolací súd uvádza, už v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy. Prevenčnú povinnosť prechádzať vzniku škôd na majetku spoločnosti žalobcu mali nepochybne obaja konatelia spoločnosti. Pokiaľ súd v dôvodovej časti uvádza, že uzatvorenie

nevýhodnej podnájomnej zmluvy, pre ktoré rozhodnutie nebol daný súhlas väčšiny konateľov, potom sa treba zaoberať otázkou, či bol daný súhlas väčšiny konateľov na jej uzatvorenie a následne na jej ukončenie. Nepochybne v trhovom prostredí nie každý podnikateľ môže obstať a podnikat' so ziskom. Odvolací súd uvádza, že obrat žalobcu i spoločnosti Š., s.r.o., ktoré sú personálne prepojené, bol v roku 2004 vo výške 53,8 mil. Sk a v roku 2005 vo výške 60,3 mil. Sk. Otázka, či teda uzatvorenie nevýhodnej podnájomnej zmluvy nebolo podnikateľským rizikom žalobcu, a či pri uzatvorení tejto zmluvy žalovaný porušil svoju povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, zostáva nezodpovedaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2009

**JUDr. Štefan Š a t k a, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.